

znatu ili prepoznatljivu zdanju, nije dovoljno samo po sebi. Taj instrument mora ispuniti svoju svrhu te osim na misi zasjati i pod rukama umjetnika, koji će pokazati njegov kapacitet i tako donijeti estetski ugođaj publici,

prepoznatljivost crkvi i sredini, u kojoj se možda i probudi talent koji će se u školovanju ostvariti, onaj isti koji smo posvjedočili u izuzetnu umjetničkom i izvođačkom instinktu mlade Javore, koja ostvaruje svoj poziv u svijetu koji

svakog dana ima sve manje sluha za kvalitetu, ali u kojem još uvijek ima mjesta za sve one kojima je umjetnost i glazba iskra božanskoga, a ne samo posao kao i svaki drugi.

Prof. Ivan S. Vukčević

SIVERIĆ

Krsto Odak – komemoracija u prigodi 50. obljetnice smrti

U nedjelju 8. studenoga bilo je u župnoj crkvi sv. Petra u Siveriću, kraj Drniša, vrlo svečano. Razlog je tomu bio što su mještani tog sela, zajedno sa svojim župnikom fra Stjepanom Matićem, obilježili obljetnicu smrti svoga uglednog i poznatog mještanina, hrvatskog skladatelja Krste Odaka, koji je točno prije pedeset godina (4. 11. 1965.) umro u Zagrebu. U 10.30 sati, pola sata prije redovite nedjeljne župne mise, održana je komemoracija Odaku u čast. U komemorativnom dijelu sudjelovali su župnik fra Stjepan Matić, koji je pozdravio nazočne i vodio konferansu, fra Joško Kodžoman, provincijal, koji je uputio pozdravnu riječ, gradonačelnik Drniša Josip Begonja, koji je zajedno sa župnikom fra Stjepanom pokrovitelj te manifestacije te održao pozdravnu riječ, Župni mješoviti zbor Gospe od Zdravlja iz Splita, s orguljašicom s. Zorislavom Radić i maestrom fra Stipicom Grgatom. Fra Stipica je ujedno održao ogledno predavanje *Život i djelo Krste Odaka*.

Nakon komemoracije uslijedila je svečana sveta misa, koju

je predvodio provincijal Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja fra Joško Kodžoman. Za vrijeme komemoracije i mise pjevao je Zbor Gospe od Zdravlja, izvodeći skladbe Krste Odaka.

U prvom dijelu izlaganja maestro Grgat potanko je prikazao Odakov životni put od Siverića i dolaska u franjevačko sjemenište i gimnaziju u Sinj, preko novicijata na Visovcu (uzeo je redovničko ime fra Konrad), studija filozofije i bogoslovije u Šibeniku, Zaostrogu i Makarskoj, svećeničkog ređenja u Makarskoj 1912. godine i mlade mise, do odlaska na daljnji studij sociologije u München, povratka u Sinj za učitelja pjevanja i orguljaša, službe župnog pomoćnika i župnika u Otoku od 1915. do 1919., odlaska u Prag na studij glazbe te konačna povratka u Zagreb, na Glazbenu akademiju, na kojoj je kao profesor djelovao do umirovljenja 1961. godine.

U drugom dijelu Grgat je ukratko opisao Odakov opus, kao i njegov umjetnički prinos hrvatskoj glazbenoj kulturi. Navodeći Odakova djela, nazočnima je osobito istaknuo njegov osjećaj za narodno – nacionalno, kako se u međuratnom vremenu od glazbenih umjetnika

očekivalo. Pritom je izdvojio Odakov vrlo bogat opus iz područja crkvene glazbe.

Naposlijetku je slušateljstvu predočio i njegov unutarnji, duhovni, glazbeni jezik i način razmišljanja, navodeći poneka djela kao životnu autobiografiju i njegov kredo. To se osobito odnosi na Odakov zasigurno najpopularniji motet, za bariton solo, mješoviti zbor i orgulje – *Svrši stopi moje*. Govoreći o tom motetu, oslonio se na analizu muzikologa Lovre Županovića, citirajući ga: »Da je motet *Svrši stopi moje* prožet snažnom autobiografskom konotacijom, potvr-

duje tekstovni predložak trećeg odsjeka drugog dijela sastojeci se svega od dvije riječi *Spasajej, Gospodi*. Vapaj je to živog i pred nama »golog« čovjeka ne bez osjećaja krivnje, vapaj za smirenjem i za snagom da se izdrži; vapaj koji od dvokratnog krika

nestaje u pianissimu i na harmoniji kojom kao da je stavljen znak pitanja u njegovo ispunjenje.«

Nije isključeno da se upravo taj »osjećaj krivnje« i »vapaj za snagom da se izdrži« odnosi na Odakovo napuštanje franjevačkog reda i svećeničkog poziva.

Sve u svemu, Odak je kao glazbenik gotovo u svim formama stvorio vrijedna glazbena djela, koja ga u hrvatskoj kulturi nedvojbeno svrstavaju na visoko mjesto, koje mu doista i pripada.

Stipica Grgat

ZAGREB

Molitveno-glazbena večer uoči proslave 15. obljetnice posvete crkve Sveta Mati Slobode

Mješoviti pjevački zbor Župe Duha Svetoga sa zagrebačkog Jaruna u zajedništvu sa Zborom bogoslova Hercegovačke franjevačke provincije priredio je molitveno-glazbenu večer zadnjeg dana trodnevnice uoči proslave 15. obljetnice posvete crkve Svete Matere Slobode u Zagrebu.

Koncert održan u srijedu 11. studenoga 2015.m nakon večernjega euharistijskoga slavlja koje je predslavio vlč. Jakov Rađa, osmišljen kao glazbena molitva, bila je zahvala Gospodinu na svim dobročinstvima te putovanje riječju kroz hrvatsku mučeničku i vjerničku povijest. Zahvala na daru slobode, domovine, daru žrtve hrvatskih branitelja i daru života. Tijekom večeri glazbom i riječju okupljene se prisjetilo na ideju i početak gradnje crkve, na neponovljiv lik don Petra Šimića, koji je utkao dio sebe u to zdanje.

Sedamdesetak pjevača tijekom večeri nadahnuto je izvelo devet raznolikih skladbi iz bogate hrvatske i europske crkvene glazbene baštine te time

prikazalo ljepotu i bogatstvo napjeva očuvanih godinama, desetljećima i stoljećima u crkvenoglazbenoj baštini. Prisjećajući se tragične hrvatske povijesti tijekom i nakon Drugoga svjetskog rata i najsvjetlijeg lika u Hrvata bl. Alojzija Stepinca te pogibije mnogih svećenika, redovnika i redovnica, Zbor bogoslova Hercegovačke franjevačke provincije otpjevao je potresnu skladbu posvećenu pobijenim hercegovačkim franjevcima.

Večer je završila pjevanom molitvom psalma *Gospodin je pastir moj* za sve one koji su utkali svoj život u našu slobodu.

Po završetku koncerta župnik je izrekao zahvalu udruženim zborovima na lijepoj i ispunjenoj večeri, koja je bila uvod u proslavu obljetnice posvete crkve, a okupljeni su sve pozdravili pljeskom. Molitveno-glazbeni susret završen je zajedničkom pjesmom domovini.

Zborovima je ravnala zborovođa jarunskoga župnog zbora Maruša Bartolić, dok je za orguljama bila župna orguljašica Anita Kaić Poslek. Solist u psalmu bio je fra Zvonimir Pavičić, voditelj Zbora bogoslova hercegovačke franjevačke provincije. Autor prigodnog teksta bio je Marijo Bartolić, a molitveno-